

08 ОКТОМВРИ - Житие на преподобна Таисия

Египетската страна имаше една злонравна жена, безсрамна и нечиста. Тя имаше едничка дъщеря на име Таисия и я научи на същите зли дела, на които и сама беше свикнала. Отведе я в блудническия дом и я даде в служба на сатаната, за да свали в дълбините на погибелта много човешки души и да ги прелъстява с тази красота, която сама имаше. И наистина, Таисия бе прекрасна по лице и навсякъде се носеше славата за нейната красота. Мнозина я желаеха и и донасяха много богатства, злато и сребро, светли и скъпоценни дрехи. А тя прелъстяваше своите любители и ги довеждаше до такова разорение, че мнозина загубваха заради нея целия си имот и стигаха до крайна бедност. Други се караха заради нея и се биеха, и нерядко пред прага на дома и ставаха кървави зрелища. Преподобният отец Пафнутий, (Според някои тук се говори за преп. Пафнутий - игумен на Хераклеяския манастир (Горен Египет). По свидетелството на Руфин в неговата "История на монашеството" (16 гл.) и на Паладий (Лавсаик, 57 гл.), преп. Пафнутий е водил толкова висок подвижнически живот, че мнозина гледали на него като на Ангел Божий. От ревност за спасението на душите на хората той обърнал в пътя на вярата в Господа мнозина заблудили се миряни.) който се подвизаваше в един от египетските манастири, чу за всичко това и сърцето му се изпълни със скръб. Той се облече в светски дрехи, взе една златница и дойде на мястото, където живееше Таисия. Щом я видя, престори се, че иска да бъде с нея и и даде златната монета. Тя я взе и му рече:

- Влез в стаята!

Когато двамата влязоха, преподобният отец видя едно високо и богато настлано легло, седна на него и каза на Таисия:

- Има ли някоя друга скришна стая, в която да се затворим, за да не разбере никой за нас?
- Има - отвърна му тя, - но ако се срамуваш от хората, тогава и в тази ще се скрием от тях - тук вратите са затворени, никой няма да влезе и никой няма да ни разбере. Ако обаче се боиш от Бога, тогава няма да намериш място, което би могло да те скрие от Него. Ако отидеш дори и под земята, и там Бог ще те види.
- Щом чу от нея такива думи, преподобни Пафнутий и каза:
- Нима и ти знаеш, че има Бог?
- Да - отвърна му тя, - и за Бога зная, и за Царството на праведниците, а и за мъченията на грешниците съм чула.
- Старецът и рече:
- Щом знаеш, че има Бог, че има Небесно Царство и вечни мъчения, тогава защо оскверняваш хората и си погубила вече толкова много човешки души? Наистина, ще ти бъде поискана сметка не само за твоите грехове, но и за онези, които си осквернила, и ще бъдеш осъдена в геената огнена!
- Като чу това, Таисия се хвърли в нозете на стареца, разплака се и му казваше:
- Зная също и това, че има покаяние за грешниците и опрощаване на съгрешенията. Затова, надявам се по твоите молитви да се избавя от греховете и да получа милост от Господа. Но моля те, почакай ме малко, само три часа, а след това където ми заповядаш, ще отида, и каквото ми кажеш, ще направя!
- Тогава преподобният отец и определи място, на което ще я чака, и си отиде. А тя взе цялото си богатство, събрано чрез грехове, което стигаше до 18 кг злато и дори повече, и го занесе наред града. Там запали огън и хвърли в него всичко. Изгори пред целия народ събраното и викаше:
- Елате всички, които сте съгрешавали заедно с мен, и вижте как изгаря онова, което ми дадохте!
- След като унищожи скверното си богатство, отиде на мястото, където я чакаше старецът Пафнутий. Той я взе и я заведе в един девически манастир, помоли да и дадат някаква малка килия и в нея затвори Таисия. Загради здраво вратата, закова я и остави само едно малко прозорче, през което да би могло да и дават по малко хляб и вода. Таисия го попита:
- Отче, как ще ми заповядаш да се моля на Бога?

- Ти - отвърна и старецът - не си достойна да изговориш името Господне, нито да издигнеш ръцете си към небето, защото устата ти е изпълнена със скверноти, а ръцете ти са окаляни с нечистота. Затова само гледай към изток и често казвай:
- Боже, Който си ме създал, помилвай ме!

В този затвор Таисия остана три години и се молеше на Бога така, както бе научена от св. Пафнутий. Хранеше се само с малко хляб и вода, и то - веднъж на ден.

След три години на стареца Пафнутий му дожаля за нея и отиде при св. Антоний Велики за да разбере дали Бог вече и е простил, или не. Щом стигна при него, разказа му всичко за Таисия. Св. Антоний повика учениците си, заповяда им всеки от тях да се затвори сам в килията си и цяла нощ да се молят на Бога за да открие на някого от тях дали е простил на Таисия, която се каеше за своите грехове. Учениците направиха както им бе заповядал техният духовен отец и измолиха от Бога да им открие просимото. Господ яви това на един от тях, по име Павел, когото наричаха Препрости: както стоеше през нощта на молитва, пред него се откри Божествено видение. Видя небесата отворени, видя и едно легло, постлано с най-скъпи завивки и сияещо в слава. До него стояха три девиси с необикновено светли лица и го пазеха, а върху него бе поставен венец. Щом го видя, Павел каза:

- Това легло и венецът не са приготвени за никой друг, но за моя отец Антоний!
- Тогава дойде глас от небето към него и му рече:
- Не за отец Антоний е приготвено това, но за Таисия, която по-рано беше блудница.

Когато видението свърши, Павел размисляше за него, а на сутринта отиде и разказа на блажените отци Антоний и Пафнутий какво бе видял. Те се зарадваха и прославиха Бога, Който приема истинно каещите се.

Тогава преподобни Пафнутий стана и отиде в девическия манастир, където Таисия пребиваваше в доброволен затвор. Разруши вратата и искаше да я изведе, а тя му се молеше и казваше:

- Остави ме, отче, да живея тук до смъртта си, защото имам много грехове и трябва да ги оплаквам!

Старецът и отвърна:

- Човеколюбивият Бог вече прие твоето покаяние и прости греховете ти.

След тези думи я изведе от килията. Блажената му каза:

- Повярвай ми, отче, че откакто влязох в този затвор, поставих всичките си грехове пред моите духовни очи, гледах към тях и непрестанно плачех. И дори досега всички тези мои зли дела не си отидоха от погледа ми, но постоянно са пред мен и ме ужасяват, защото ще бъда съдена заради тях!

След като излезе от доброволния си затвор, блажената Таисия живя още 15 дни. После се разболя, и след тридневна боледуване почина с мир и се удостои с Божията благодат. (Кончината на преп. Таисия е била около (но не по-късно от) 340г., защото нейният живот в манастира и кончината и са били по времето на св. Антоний Велики (356 г.) и св. Павел Препрости (340 г.))

Така след страданията в този живот тя се всели в Небесното Царство и отиде на онова духовно легло, което видя св. Павел Препрости във видение, че е приготвено за нея. Там тя се радва, прославена заедно с преподобните Божии угодници във вечни времена. Над нея се изпълниха думите на Спасителя: *"Истина ви казвам, че митарите и блудниците ви изпреварват в Царството Божие"* (Мат.21:31).

По нейните свети молитви дано и ние не бъдем лишени от Небесното Царство, амин.